

[Wilhelm]

Det var spændende at se justitsministeren forleden dag i et interview i Information prøve at vise, at der til trods for alle de ting, han blev konfronteret med, alligevel var modtræk, at man viste, at der var betænkeligheder ved at svække de borgelige frihedsrettigheder og retssikkerheden. Hvad var det, han svarede? Jo, vi har jo bedt strafferetsplejeudvalget se nærmere på spørgsmålet om agents provokateurs. Jeg har jo kritiseret masseanholdelsen på Nørrebro, vi har jo taget isolationsfængslingerne op, jeg har jo sagt, at man tilbageholdt de 16 personer i Herning alt for længe. Vi har jo bedt strafferetsplejeudvalget se på telefonaflytning osv., og vi har jo rejst hele spørgsmålet om sindslidendes retstilling. Det var, hvad justitsministeren svarede.

Men dels er der jo ikke sket noget som helst på disse områder, dels er det karakteristisk, at ikke én af de ting er rejst af justitsministeren selv eller af de borgelige partier, de er alle sammen uden undtagelse rejst af VS, og først efter et afsindigt pres gennem år er det lykkedes at få andre til at interesse sig for dem. Det er efterhånden lykkeligvis lykkedes at få mange andre til at interessere sig for nogle af de ting, men det karakteristiske er, at de er rejst af VS.

Ministeren, som vistnok har bedt om ordet, og alle andre og politiets organisationer kan jo komme op og sige, at alle undersøgelser viser, at befolkningen er tilfreds, at det store flertal er tilfreds med politiet, at det store flertal endda nok vil gå med til yderligere beføjelser til politiet. Så må jeg svare: hvad er det for en målestok at anvende? Er det ikke altid sådan, at flertallet stort set er tilfreds med statsmagten? Uden sammenligning i øvrigt er jeg bombesikker på, at en undersøgelse af det i Nazityskland ville vise, at flertallet var tilfreds med politiet. Havde man undersøgt det i Stalins Rusland, ville flertallet have været tilfreds med politiet. Det siger ikke noget som helst, at folk er tilfredse. Når det drejer sig om demokratiske rettigheder, er de nu engang vigtigst for udsatte mindretal, og når det drejer sig om retsbeskyttelsen og især beskyttelsen mod statens magtanvendelse over for den enkelte, er det nu engang vigtigst over for det lille bitte, bitte mindretal, som hedder den enkelte borger, og så hjælper det ikke, at flertallet måske er

tilfreds med politiet, og at flertallet måske gerne ville give politiet flere beføjelser.

Anden næstformand (Lilli Gyldenkilde):

Ja. Det er jo rigtigt, at det mere eller mindre er ved at udvikle sig til en storpolitisk debat. Jeg gør opmærksom på, at det stadig væk er finanslovforslaget, vi taler om.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Ja, vi kom viden om, det er rigtigt. Hr. Wilhelm sagde selv, at dette vist er meget tæt på sidste ud kald. Det forstår jeg meget vel at hr. Wilhelm selv siger, for jeg forstår, at hr. Wilhelm, hvis der bliver valg, næppe kommer ind igen, idet han ikke genopstiller. Men jeg havde ærligt talt undt hr. Wilhelm en bedre udgang, et bedre sidste ud kald, for det er vel almindeligt anerkendt, at den indsats, som hr. Wilhelm har ydet her i folkettinget, sagligt har vundet respekt også hos politiske modstandere. Men med denne indledning vil jeg gerne have lov til at sige, at den svada, som kom heroppe fra talerstolen for et øjeblik siden, vendt mod retssikkerheden i Danmark, ikke var hr. Wilhelm værdig som et politisk testamente fra denne talerstol. Der er selvfølgelig ting og sager, der skal rettes, og det er godt, det bliver kritiseret, og jeg har også ind imellem været med til at give hr. Wilhelms kritik støtte. Men når vi ved, hvordan VS uden for dette tings rammer retter opfordringer til uro og ballade og det, der er værre – det skal jeg ikke stå og komme med beskyldninger om fra denne talerstol – så synes jeg ærligt talt, at disse udsagn fra hr. Wilhelm virkede overdrevne.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I hr. Wilhelms angreb på folketingets flertal, på politiet og på domstolene var der intet nyt. Vi har hørt hr. Wilhelm komme med disse påstande gentagne gange under debatter i folketinget, og de er lige forkerte hver gang.

Hr. Wilhelm påstår, at vi ikke har retssikkerhed her i landet. Jeg vil påstå, at der ikke er noget land, der har en bedre beskyttelse i form af retssikkerhed end den, vi har i dette land. Vi har en lovgivning, der sikrer borgerne, når de bliver udsat for at blive sigtet eller tiltalt for kriminalitet, en udbredt retsbeskyt-